

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ignatius Romae Christianae rei dat operam: in Casinati monte animam
Hozicacelum intrantem videt. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

tur. Sed præter cætera, quæ, quod mortalem naturam exsuperant, verbis exsequi difficultimum est; quo die Romam accessit, res ei contigit vel ad memoriam posteritatis insignis, vel ad confirmatum in proposito Ignatium cæterosque haud mediocriter effecit. Etenim orandi causa non longè ab Urbe templum ingresso, qualia passim imposita militari viæ cernuntur, statimque, ut saepe solebat, abstracto à sensibus, atque alta quadam animi contemplatione defixo, clarissima in luce per speciem illi se se Deus pater ostendit, Iesu filio baniianti crucem, & crudelissimis affecto supplicii, præsentē Ignatiū sociosq; cōmendans; quos ille cūm in fidem ac patrocinium libentissime recepisset, ad Ignatium placido & sereno vultu conuersus, hæc ipsa effari verba dignatus est: *Ego vos ROME PROPTIVS ERO.* Quo tanto tamque diuino solatio in tum in modum erectus & confirmatus Ignatius, ac socios deinde cōpellans: *Quid nobis, ait, Romæ futurum sit, fratres, in crucem ne an in rotam agi nos velit Deus, ignoro. unum scio, quidquid eueniat, Iesum Christum nobis propitium fore, ac simul totius visionis ordinem exposuit.* Quæ res non in præsentiatantum illos insolita quadam lætitia & voluptate perfudit, sed etiam in posterum contra omnes difficultates atque pericula magno pere corroborauit ac muniit: atque id ipsum vel in primis fuit causa, cur Ignatius confirmatæ post modum Societati salutare potissimum Iesu nomen indiderit: quam tamen deinde verboscit, proque minimam vocare solitus est, quod reliquis religiosorum familijs (quas item societates Iesu licet optimo iure appellate) cunctis omnino tum de splendore tu de antiquitate concederet.

**IGNATIUS ROMÆ CHRISTIANÆ REIDAT
OPERAM: IN CASINATI MONTE ANI-**
mam Hozii cælum intrantem videt.

CAPUT VI.

IGTVR tam secunda numinis voluntate tamque liberali promisso mirum in modum læti, sic tamen ut non sine mysterio Christum Dominum crucifixi maximè habitu apparuisse apud se reputarent, cum gratiarum actione ac prece sanctam Urbe ingressi, nihil antiquius habuere, quam ut viatici nomine sibi numeratam anno priore pecuniam, quoniam quidem navigationis consilia in irritum cecidissent, prorsus ad nummum iisdem a quibus acceperant, redderent; quæ, ut pote sacra, in alios pietatis

ris suis & opera expenderetur. Deinde, quemadmodum antè cō-
venerat, suam & reliquorum operam Pontifici maximo in Apo-
stolicis præcipue functionibus, citra honoris titulos & dignitatis
insignia, detulere. Neque aspernatus est pia Patrum studia Chri-
sti Vicarius: atque in præsentia, donec eiusmodi aliqua se se offer-
ret occasio, iussi Faber & Laines in almo Sapientiæ Gymnasio sa-
ceras litteras profiteri. quo munere dum alter in bibliis explican-
dis, alter in scholastica Theologia, ut appellant, pari cum erudi-
tionis ac pietatis laude perfunguntur, atque etiam sæpe coram
ipso Pontifice de grauibus rerum diuinarum quæstionibus dispu-
tant; interim Ignatius proximorum saluti de more operam naua-
bat cum aliis artibus, tum verò spiritualibus præsertim exercita-
tionibus, quippe ad curandas perturbationes admodum efficaci
virtutisque iam pridem expertæ remedio: quibus ille per eos dies,
præter ceteram turbam, insignes aliquot viros diligenter exco-
luit. in iis Gasparem Contarenum Cardinalem, grauissimum Se-
natorem, eundemque temporibus illis (quod eius varia moni-
menta præclarè testantur) ingenii & doctrinæ facilè principem.
Is Ignatii prudentia & consuetudine usque adeò captus est, tan-
tumque eius præceptis consiliisque profecit, ut qualem dudum
optauerat animi regendi moderandique magistrum, denique se-
se Dei beneficio nactum esse affirmaret. idemque tradita sibi Ex-
ercitia (quod exemplum apud hæredes hodieque afferuari perhi-
bent) sua ipse manu perquam accurate descripsit. Hunc imitatus
Cæsarialis procurator, (de quo suprà dictum est) Petrus Ortizius
Theologiæ doctor insignis, easdem exercitationes ad Christi Do-
mini gloriam & suam salutem omnino experiri constituit. Id quo
liberiū simul & fructuosiū ficeret, procuratione interim vica-
riis delegata, cum paucis quotidianæ vitæ administris & Ignatio
præceptore in montem Casinatem secessit, quo in monte anti-
quissimum & nobilissimum cernitur sancti Benedicti cœnobium.
Ibi, remotis arbitris, maxima diligentia dies ipsos quadraginta
piæ meditationi ex Ignatii præscripto vacauit; idque tanto cum
animi fructu, tantaque accessione virtutis, ut quamquam Chri-
stianam philosophiam multo antè professus, tamen se tum demū
verè philosophari capisse fateretur. ac parum abfuit, quin grādis
iam natu vir, & Imperatoris legatus, illico mortalibus rebus ab-
iectis magno animo se ad laboriosum Ignatii vitæ genus adiū-
geret. sed cum id neq; per æratem liceret, neque per suscepta ne-
gotia, certè quod proximum fuit, egregiè præstitit, ut & sancti
moniaz ac pietatis exemplo in posterū sui ordinis hominibus per-
luccret,

Iuceret, & Societatem deinde nostram, quibuscumque posset rebus, per quam studiose ornaret atque defenderet. Non omittenda videtur hoc loco res memorabilis, quæ Ignatio in illa Casinæ commoratione diuinitus accidit. Dum enim pro salute Baccalaurei Hozii, quem grauiter ægrotare cognorat, Domino supplicans, repente vidi in spiritu (quod ipsum ibidem D. Benedicto fertur olim in obitu Germani Episcopi contigisse) animam socii lucis clarissima radiantem deducentibus Angelis in sublime ferri, atq; ipsa demum cæli beatissima regna descendere. eidemque Ignatio, paulo post, dum ad rem diuinam accedit, in ipso Missæ introitu, Sanctis omnibus ritè appellandis, lucidissimum cœlestium agmen subito apparuit, sic, vt in iis Hoziū eximio fulgore micantem sine vlla dubitatione dignosceret. Qua ex utraque visione tanto est gaudio delibutus, vt multos dies præ dulcedine lacrymis temperare nequuerit. Huic Hozio Patauium (vt diximus) prouincia nuper obtigerat. vbi dum in officio, singulari cum industria & fide versatur, ex ipsa rei nouitate suspectus, & coniectus in carcere ab Antistite Patauino, moxque ab eodem dimissus perhonotifice fuerat. cumque acrius denuo in proximorum salutē incubuisse, è magnis diurnis nocturnisque laboribus lethali morbo corruptus, ex hac vita migrauerat, cum aliis miræ cuiusdam sanctimoniarum relictis in dictis, tū verò quod qui ante obitum subniger fuisset, ac vultu deformior, in eiusdem demortui facie tantus repentinor ac venustas apparuit, vt eo spectaculo Codurius cōfors prouinciae animum exsaturare & præ lætitia fletum cohibere non posset. Huius igitur tam felici exitu maiorem in modum gauisus Ignatius, è Casinate Romam vñā cum Ortizio peracta commemoratione regrediens, obuium habuit in itinere Franciscum Stratum Hispanum, præclaræ indolis iuuenē, sibi antea non ignotum: qui cum è cuiusdam principis viri familia, pertæsus aulicæ vita, militandi causa Neapolim peteret, uno Ignatii cōgressu atq; sermone (quæ hominis erat in dicendo vis) à seculi stipendiis ad Christi vexilla facilis negotio traduci se passus est: ac variis deinde locis, eiusdem Ignatii missu, & Societati nostræ & rei Christianæ vniuersalitionator egregius haud mediocriter profuit. Hoc igitur auctus commilitone Romam Ignatius reuertit: ad quem deinceps aliquot etiam alii rebus gerendis idonei diuino impulsu paucis diebus adiuncti sunt.

ROMAM